

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гринкевича Романа Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу п'ятого частини п'ятої статті 182 Кримінального процесуального кодексу України

Київ
5 вересня 2024 року
№ 160-3(II)/2024

Справа № 3-125/2024(253/24)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання, доповідач),
Городовенко Віктор Валентинович,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гринкевича Романа Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу п'ятого частини п'ятої статті 182 Кримінального процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Гринкевич Р.І. звернувся до Конституційного Суду України із клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 8 Конституції

України (конституційність) абзац п'ятий частини п'ятої статті 182 Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України), згідно з яким „у виключних випадках, якщо слідчий суддя, суд встановить, що застава у зазначених межах не здатна забезпечити виконання особою, що підозрюється, обвинувачується у вчиненні тяжкого або особливо тяжкого злочину, покладених на неї обов'язків, застава може бути призначена у розмірі, який перевищує вісімдесят чи триста розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб відповідно“.

1.1. Із матеріалів справи вбачається, що Гринкевича Р.І. підозрюють у вчиненні кримінальних правопорушень, визначених частинами першою, другою статті 255, частиною третьою статті 27, частиною четвертою статті 28, частиною п'ятою статті 190 Кримінального кодексу України (далі – КК України), які за частиною шостою статті 12 КК України належать до категорії особливо тяжких злочинів.

На підставі ухвали слідчого судді Печерського районного суду міста Києва від 19 січня 2024 року про надання дозволу на затримання підозрюваного з метою приводу для участі у розгляді клопотання про застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою 22 січня 2024 року Гринкевича Р.І. затримали.

Слідчий суддя Печерського районного суду міста Києва ухвалою від 22 січня 2024 року застосував до Гринкевича Р.І. запобіжний захід у вигляді тримання під вартою строком на 60 днів (до 17 березня 2024 року включно) з визначенням застави у розмірі 165 126 прожиткових мінімумів для працездатних осіб, що становить 500 001 528 гривень, із покладенням обов'язків, установлених частиною п'ятою статті 194 КПК України, у разі внесення застави щодо підозрюваного.

Київський апеляційний суд ухвалою від 21 травня 2024 року залишив без задоволення апеляційну скаргу захисника Гринкевича Р.І., а ухвалу слідчого

судді Печерського районного суду міста Києва від 22 січня 2024 року – без зміни. Ухвала є остаточною та оскарженню в касаційному порядку не підлягає.

1.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що абзац п'ятий частини п'ятої статті 182 КПК України не відповідає частині першій статті 8 Конституції України, оскільки порушує принцип верховенства права, а саме такі його складові, як „визначеність, ясність і недвозначність правової норми, необмеженість трактування та передбачуваність її застосування“, і спричиняє порушення його прав на свободу, повагу до гідності, свободу пересування, що їх гарантовано частиною першою статті 28, частиною першою статті 29, частиною першою статті 33 Конституції України.

На підтвердження своїх доводів Гринкевич Р.І. посилається на Конституцію України, рішення Конституційного Суду України, рішення Європейського суду з прав людини, КПК України, практику судів системи судоустрою України, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Конституційний Суд України розв'язує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (перше речення частини першої статті 151¹ Основного Закону України).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права

на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55).

2.2. Гринкевич Р.І. твердить, що абзац п'ятий частини п'ятої статті 182 КПК України суперечить частині першій статті 8 Конституції України, оскільки не відповідає ідеї соціальної справедливості, вимозі юридичної визначеності та порушує людські права, зокрема на повагу до гідності, свободу, свободу пересування.

На думку автора клопотання, оспорюваний припис КПК України „спричиняє фактичну безальтернативність тримання особи під вартою та має наслідком свавільне позбавлення права на свободу“; „у суспільстві існують стереотипи відносно особи, яка утримується під вартою. Вважається, що за такої ситуації особа є соціально небезпечною, нівелюється принцип презумпції невинуватості“; „свавільне обмеження особи у свободі пересування лише на підставі внутрішнього переконання слідчого судді, суду є недопустимим та становить порушення права на свободу пересування“.

2.3. Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України, проаналізувавши доводи, наведені у конституційній скарзі, доходить висновку, що Гринкевич Р.І., стверджуючи про невідповідність частині першій статті 8 Конституції України абзацу п'ятого частини п'ятої статті 182 КПК України, не обґрунтував, яким чином застосування цієї норми порушило його конституційні права на повагу до гідності, свободу, свободу пересування, а лише обмежився цитуванням приписів Конституції України, рішень Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини та кодексів України та висловив незгоду із застосуванням судами абзацу п'ятого частини п'ятої статті 182 КПК України.

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що цитування приписів Конституції України, рішень Конституційного Суду України та незгода з застосуванням судами оспорюваного припису КПК України

норми не є обґрунтуванням тверджень щодо його неконституційності у розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гринкевича Романа Ігоровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу п'ятого частини п'ятої статті 182 Кримінального процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**